

GLORIA VICTIS

*Mikor egy Gerő-beszéd után a gyűlölettől
még percegig szikrázott az éter,
és gőzünk sem volt, hogy végül is
kinek a pártján áll Maléter,
mikor a rádiónál egy lelkes suhanc
váratlan fejlődést kapott,
már tudtuk, hogy az elvtársak majd
megemlegetik ezt a napot.*

*Aztán megjegyezték a város valódi arcát,
hogy homlokáról a csillagot leverte,
az Üllői úton tankok lángoltak,
s a barikádon az egykori levente
a fekete füstbe szórta a golyót
és fogságban tanult orosz átkait.
A városét, mely pokolba kívánta
a Moszkvába lelécelt mocskos Rákosit.*

*Ülhetnek hát az elvtársak gőgösen,
eszükbe fog jutni úgysis a csődület.
Eszükbe jut folyton a meglincselt ávós,
és szorosnak érzik majd nyakkendőjüket.
Az ő lelkük tiszta volt, és mindnyájuk tudta,
ha eljön az ideje, az Úr elé mit visz.
A kik magukat októberben félni tanították,
dicsőség azoknak – gloria victis.*

PARTOK KÖZÖTT

*Sirályok ollói szabdalták
hajnalvörösre a nyers eget –
emlékeim Balti-tengeréből
hozok föl számodra verseket.*

A hajó

*Nem ismerem jól a törvényeit:
mi tartja fenn, mi süllyeszti el.
Méretét sem tudom összevetni
a látottak közül semmivel.*

*Szétterül, mint a nyárvégi ködök
fátyolos, úszó, fehér sátra.
Ahogy nézem, úgy nézhetett Dávid
a böhöm, harcos Góliátra.*

*Fedélzetre szállok, és a tengert
lesve azzal nyugtatom magam,
hogy révbe ér biztonságban, kinek
a túlparton fontos dolga van.*

A tenger

*Hátára vesz és szóltalanul tűri,
hogy sötétszürke testébe mar
a képzeletet új vizek felé
hajszoló erős hajócsavar.*

*Kerek monitor a kajütblak,
műsora a törékeny béke.
Összeolvadt horizonton billeg
álmaink kétes menedéke.*

*A tengerrel mégis szembenézni
csak teljes megadással lehet.
Üres palack úszik a sötétben.
Leírhatatlan az üzenet.*

A túlpart

*E sziklákat már láttam valahol.
Tán szeles hazai hegycsúcsokon.*

*S a róluk meredő fenyveserdő
szintén az otthonival rokon.*

*Mintha csak szirének lagnák őket,
Hívnak e szigetek szüntelen.
Apró halázkunyhók guggolnak a
Nynäshamn közeli szirteken.*

*A szárazföld most is végzi dolgát,
csábítón fekszik ég és víz között.
A mozdulatlanak tűnő túlpart
miattad ma versbe költözött.*

